

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας προτρέπει να ζητάμε ότι αίτημα και αν έχουμε και υπόσχεται ότι θα πάρουμε απάντηση. Συγκεκριμένα στην επί του όρους ομιλία μεταξύ αυτών που δίδαξε τους μαθητές Του, αναφέρει: «Αιτείτε, και θέλει σας δοθεί, ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε και θέλει σας ανοιχθεί, διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών ευρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθεί. Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο υιός αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; και εάν ζητήση οψάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρητε να διδητε καλώς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού;». (Ματθαίος,ζ':7-11)

Βέβαια ο Λόγος του Κυρίου περιλαμβάνει εδάφια που μας βοηθάνε να καταλάβουμε τις προϋποθέσεις για να απαντηθούν τα αιτήματα. Αναφέρουμε κάποια από αυτά:

1. « Δια τούτο σας λέγω, πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γίνει εις εσάς ». (Μάρκος, ια':24)

Με βάση το παραπάνω εδάφιο, ο Θεός ευαρεστείται στην πίστη, ναι μεν να ζητάμε αλλά με πίστη ότι Αυτός θα απαντήσει. Αυτό προϋποθέτει εμπιστοσύνη στον Κύριο αλλά επί πλέον απαιτεί εκ μέρους του πιστού μια συνεχή προσπάθεια ώστε να αποφύγει την νωθρότητα και να γίνει μιμητής των δια πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τις επαγγελίες. (Προς Εβραίους ς' 12)

Υπάρχουν περιπτώσεις που έρχονται δύσκολες δοκιμασίες, όπως ασθένειες, ανεργία, ενδοοικογενειακές συγκρούσεις, διωγμοί κ.τ.λ. και τις περισσότερες φορές δεν νιώθουμε και τόσο δυνατοί ώστε εύκολα να μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε. Αυτές οι καταστάσεις φυσικά θα υπάρξουν και ο Λόγος του Θεού τις παρομοιάζει με ανέμους και τρικυμίες που αναπόφευκτα θα συναντήσει στην πορεία του ο κάθε πιστός. Τότε είναι που η πίστη μας στην αγάπη του Θεού δοκιμάζεται και τότε πρέπει να μη σκληρύνουμε την καρδιά μας αλλά να συνεχίσουμε να προσευχόμαστε με την πίστη ότι όπως οι γονείς φροντίζουν, τρέφουν και εκπαιδεύουν το μωρό τους, έτσι και ο ευλογημένος Κύριός μας, δεν κάθεται και αναπαύεται αλλά δίνει και αυτός τον καθημερινό του αγώνα για τον καθένα μας έτσι ώστε να αυξηθούμε πνευματικά, να εκπαιδευτούμε στην υπομονή και γενικά για να έχουμε τον καρπό και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος στην καθημερινή ζωή μας. Ένα σημαντικό εδάφιο που πρέπει να ανακαλούμε στην μνήμη μας την ώρα των δοκιμασιών είναι στην Α' Επιστολή προς Κορινθίους ι' 13: Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή άνθρωπινος• πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμιν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε. Έτσι υπομένοντας την παιδεία του Κυρίου, μεγαλώνει η πίστη μας, με κάθε μικρή ή μεγάλη έκβαση του Θεού στα προβλήματα της ζωής μας.

2. «Και αύτη είναι η παρρησία, την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι εάν ζητώ μέν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. Και εάν εξεύρωμεν ότι ακούει ημάς ό,τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν ότι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εξητήσαμεν παρ' αυτού.» (Επιστολή Α' Ιωάννου ε'14,15)□

Εδώ βλέπουμε ότι μία άλλη προϋπόθεση για να πάρουμε απάντηση στα αιτήματά μας είναι αυτά που ζητάμε να είναι σύμφωνα με το θέλημα του θεού. Το θέλημα του Θεού γενικά μπορούμε να πούμε είναι αρχικά να πιστέψουν και να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και στη συνέχεια η διατήρηση της πίστης και σωτηρίας κάθε πιστού που αποδεικνύεται με τον

αγιασμό του, δηλαδή τον καθαρισμό από κάθε αμαρτία σαρκική ή πνευματική. Αυτός είναι ο λόγος που κάποια αιτήματα πιστών δεν απαντιούνται, όπως αναφέρεται στην επιστολή Ιακώβου δ'3 : «ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διὰ να δαπανήσετε εις τας ηδονάς σας.»

Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι κάθε αρνητική απάντηση του θεού σε κάποιο αίτημά μας συνδέεται με το 'διότι κακώς ζητείτε, διὰ να δαπανήσετε εις τας ηδονάς σας'. Για τον κάθε πιστό ο Θεός έχει ένα ξεχωριστό σχέδιο εκπαίδευσης ανάλογα με την πνευματική του ηλικία και το έργο που έχει σκοπό να του αναθέσει. Όπως οι ειδικές δυνάμεις στον στρατό εκπαιδεύονται σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες από τους υπόλοιπους στρατιώτες έτσι και εργάτες του Κυρίου όπως οι απόστολοι εκπαιδεύονται πιο δύσκολα από τους υπόλοιπους πιστούς. Γι' αυτό ο Απόστολος Παύλος λέει: «Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδεδικασμένους εις θάνατον• διότι εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους. Ημείς μωροί διὰ τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ• ημείς ασθενείς, σεις δε ισχυροί• σεις ένδοξοι, ημείς δε άτιμοί. Έως της παρούσης ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας ημών χείρας• λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν• ως περικαθάρματα του κόσμου εγείναμεν, σκύβαλον πάντων έως της σήμερον.» (Α' Κορινθίους δ'9-13)

Σ' αυτή τη δύσκολη εκπαίδευση θα πρέπει να αποδώσουμε την αρνητική απάντηση του Κυρίου στο αίτημα του Αποστόλου Παύλου για θεραπεία : « Και διὰ να μη υπεραίρωμαι διὰ την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, άγγελος Σατάν διὰ να με ραπίζη, διὰ να μη υπεραίρωμαι. Περί τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διὰ να απομακρυνθή απ' εμού• και μοι είπεν• Αρκεί εις σε η χάρις μου• διότι η δύναμίς μου εν αδυναμία δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθή μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διὰ να κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού• διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός. (Β' Κορινθίους ιβ'7-10)

3. «Από δε των ημερώ ν Ιωάννου του βαπτιστού έως του νυν η βασιλεία των ουρανών ν βιάζεται, και οι βιασταί αρπάζουσιν αυτήν.» (Ματθαίος, ια':12)

« Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διὰ να ιατρευθήτε• πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη.» (Ιακώ βου ε':16)

Άλλη προϋπόθεση για να πάρουμε απάντηση στα αιτήματά μας είναι ο ένθερμος ζήλος του πιστού που εκδηλώνεται με επιμονή για την ευλογία ή θεραπεία του Θεού στη ζωή του.

Αναφέρουμε παραδείγματα της Αγίας Γραφής:

Αίτημα για ευλογία : Για το συγκεκριμένο αίτημα, παράδειγμα έχουμε τον Ιακώβ, όπως βλέπουμε στο βιβλίο της Γένεσης λβ':24 - 29. Ο Ιακώβ πάλευε με κάποιον άνθρωπο έως τα χαράγματα της αυγής, αλλά επειδή ο Ιακώβ επέμενε, εκείνος ο 'άνθρωπος', τον «τραυμάτισε» στο μηρό. Όμως ο Ιακώβ, δεν ήθελε να τον αφήσει παρά το συμβάν και όταν ζήτησε από τον Ιακώβ να τον αφήσει, εκείνος του απάντησε πως δεν θα τον άφηνε αν δεν τον ευλογούσε. Έτσι, ο 'άνθρωπος' ευλόγησε τον Ιακώβ και του έδωσε νέο όνομα, Ισραήλ(=ισχύς Θεού). Ο Ιακώβ κέρδισε την «μάχη» για την ευλογία που ζητούσε με δυο όπλα, την πίστη(ήταν σίγουρος ότι θα τον ευλογούσε) και την επιμονή (μέχρι την αυγή επέμενε για να λάβει το αίτημά του).

Αίτημα για θεραπεία : Στο κατά Ματθαίο ευαγγέλιο, ιζ' : 22-28, βλέπουμε μια γυναίκα Χανααία, να ζητάει επιμόνως στον Κύριο να θεραπεύσει την κόρη της που ήταν δαιμονισμένη. Αν προσέξουμε προσεκτικά τον διάλογο μεταξύ του Κυρίου και της γυναίκας,

θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Κύριος δεν θα έκανε έκβαση λόγω καταγωγής της γυναίκας. Αυτή η γυναίκα όμως, αποτελεί σπουδαίο παράδειγμα εκζήτησης ενός αιτήματος και αξίζει να υπογραμμίζουμε κάποιες φράσεις της, «εκραύγασε προς αυτόν...», «ελέησον με Κύριε», «προσεκύνει αυτόν λέγουσα, Κύριε βοήθει μοι» και το κορυφαίο αποδέχεται τον εαυτό της ως «κυνάριο» και τελικά κερδίζει την «μάχη» την προσωπική και ο Κύριος έκανε χάρη και θεράπευσε την κόρη της. Η ίδια η γυναίκα ένωθε «μικρή» απέναντι στον Κύριο, είχε δηλαδή ταπεινή καρδιά, ζητούσε πάνω απ' όλα έλεος, δηλαδή χάρη από τον Κύριο, γονάτισε μπροστά Του, και επέμενε με πίστη, μέχρι να λάβει το αίτημά της και τελικά το έλαβε.

Για αιτήματα θεραπείας με επιμονή, υπάρχουν και άλλα παραδείγματα όπως ο Βαρτίμαιος, που ήταν τυφλός στην Ιεριχώ κ.ά. .

4. « Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πίνωμεν ή τι να ενδυθώ μεν; Διότι πάντα ταύτα ζητούνσιν οι εθνικοί• επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. Αλλά ζητείτε πρώ τον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή.». (Ματθαίος ς' : 31-33)

« Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν• Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι περί πολλά• πλην ενός είναι χρεία• η Μαρία όμως εξέλεξε την αγαθήν μερίδα, ήτις δεν θέλει αφαιρεθή απ' αυτής.» (Λουκάς ι' :41,42)

Εδώ βλέπουμε την σημασία της ιεράρχησης των αιτημάτων μας ως προϋπόθεση για να πάρουμε απάντηση στα αιτήματά μας. Πάντοτε θα έχουμε αιτήματα και αυτά δεν θα τελειώσουν όσο ζούμε, είτε μικρά είναι είτε μεγάλα. Όσοι είναι οικογενειάρχες έχουν μέριμνα να φροντίζουν την οικογένειά τους, να έχουν μια δουλειά ώστε να φτάνουν τα χρήματα τους για τα προς το ζην. Οι άγαμοι, θέλουν μια δουλειά και μια γυναίκα για να φτιάξουν οικογένεια. Ο Κύριος βάζει μια προτεραιότητα που πρέπει να έχουμε όλοι, είτε έγγαμοι είμαστε είτε άγαμοι, είτε έχουμε δουλειά είτε όχι. Με λίγα λόγια, να «μεριμνάμε» καθημερινά να εργαζόμαστε την δική μας σωτηρία δίνοντας προτεραιότητα στις πνευματικές μας ανάγκες που διδασκόμαστε από το Λόγο του Θεού και μετά να φροντίζουμε και για τις βιοτικές. Ο Κύριος δίνει τότε επαγγελία ότι θα απαντήσει στην ώρα Του και «ταύτα πάντα» θα μας προστεθούν. Εμείς μόνο να του ζητάμε υπομονή και πίστη μέχρι να απαντήσει.

Να θυμόμαστε ότι : «Αιτείτε, και θέλει σας δοθεί, ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε και θέλει σας ανοιχθεί, διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών ευρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθεί»